

APRENDRE 2005

C.E.I.P. FRIONS

Aquelar

L i m i a r

Queridos alumnos/as e mestres:

Como todos los años, queremos presentarvos os alumnos/as de 6º curso, a revista do noso colexo.

Nesta revista ídeis atopar moitas cousas divertidas; coma xogos, poesías, contos, sopas de letras ...

Espero que a disfrutades ó máximo, porque esta revista non se atopa en calquera lado.

Saudas e bicos.

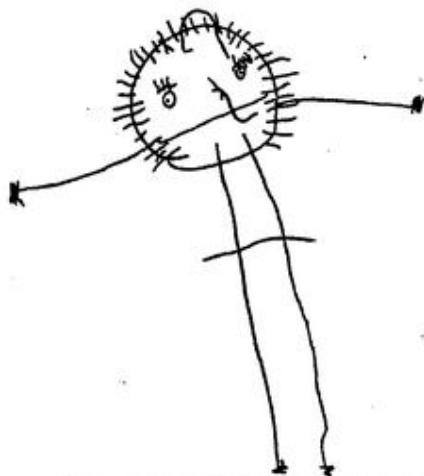
Adiós colexo.

Esther Sánchez Pouso (6ºB)

Aquelar

DEBUXOS DE CARAPUCHIÑA
(Infantil 3-4)

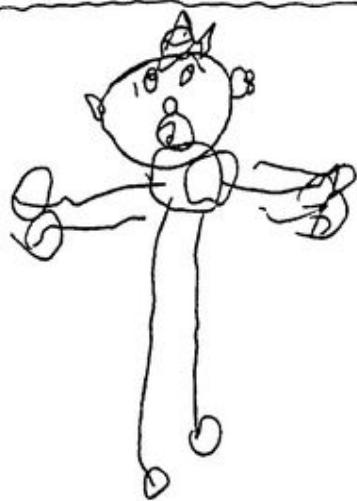
CARMEN

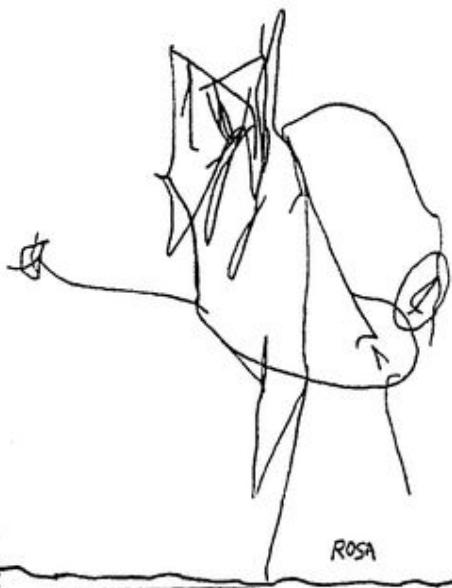
PABLO

EZEQUIEL

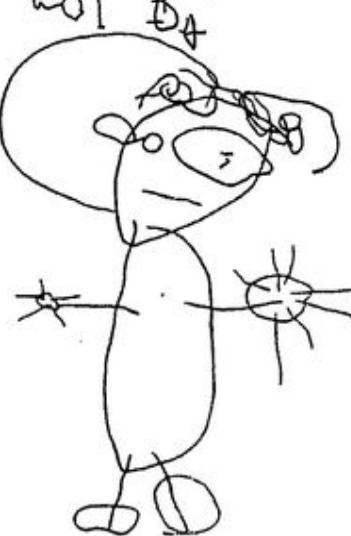

ROSA

ISRAEL

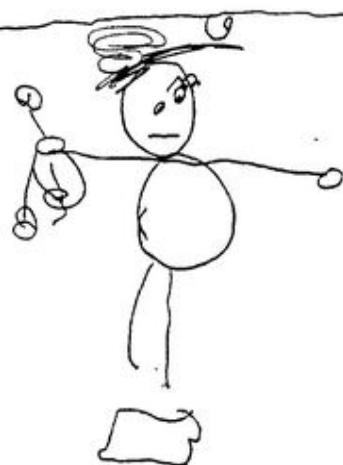
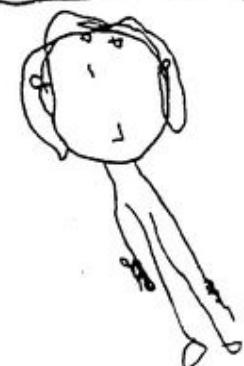
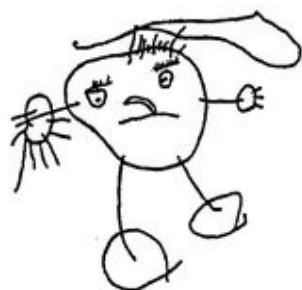
WOL DA
MOIRA

Aquelar

ADELA

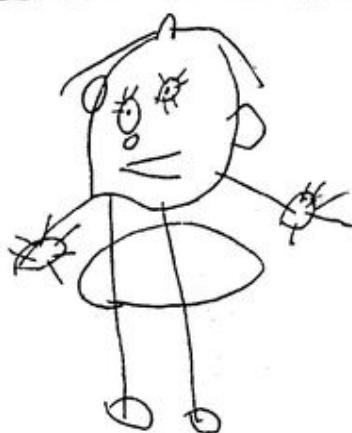

SUSANA

SEILA

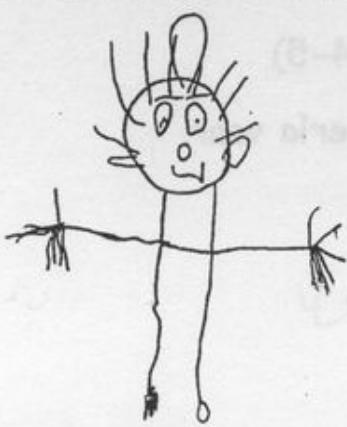

MARIA

ROSALIA

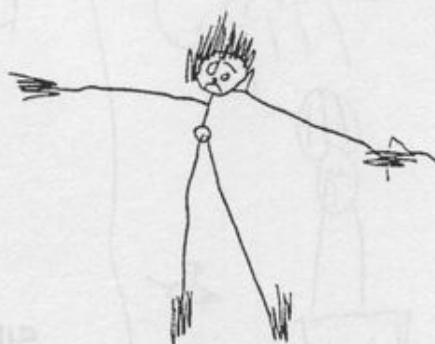
Aquelar

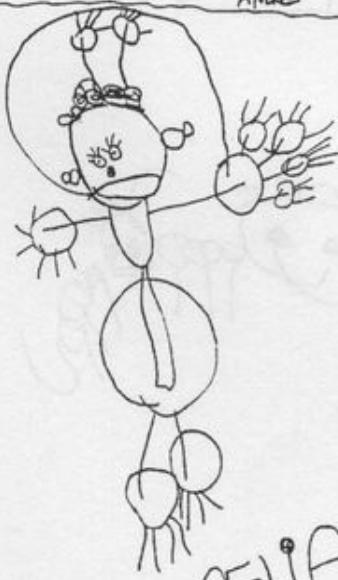
Albert

ANDEAS

ANDES

C RISTIAN
CRISTIAN

DELIA

INFANTIL (Entroido 2005)

Aquelar

INFANTIL (4-5)

A gaivota que queria voar

Aquelar

GLORIA FUERTES

A vaca chorona

A vaca está triste,
muxe lastimera
nin dorme, nin bebe,
nin pasta na herba.

A vaca está triste
porque o seu terneiro
levouno ó mercado
o carniceiro.

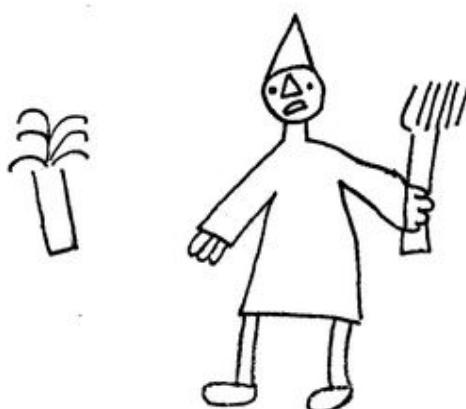
Está tan delgada
a vaca de Elena
que en vez de leite
o queda é pena.

Alba Lojo 1º

Sen vasoira non hai bruxa
sen tinta non hai tinteiro
e sen plumas non hai plumeiro.

Joaquín Rodríguez 1º

Son un canario
amarelo e novo
cando me acurruco
parero a xema dun ovo.

Dolores Costa 1º

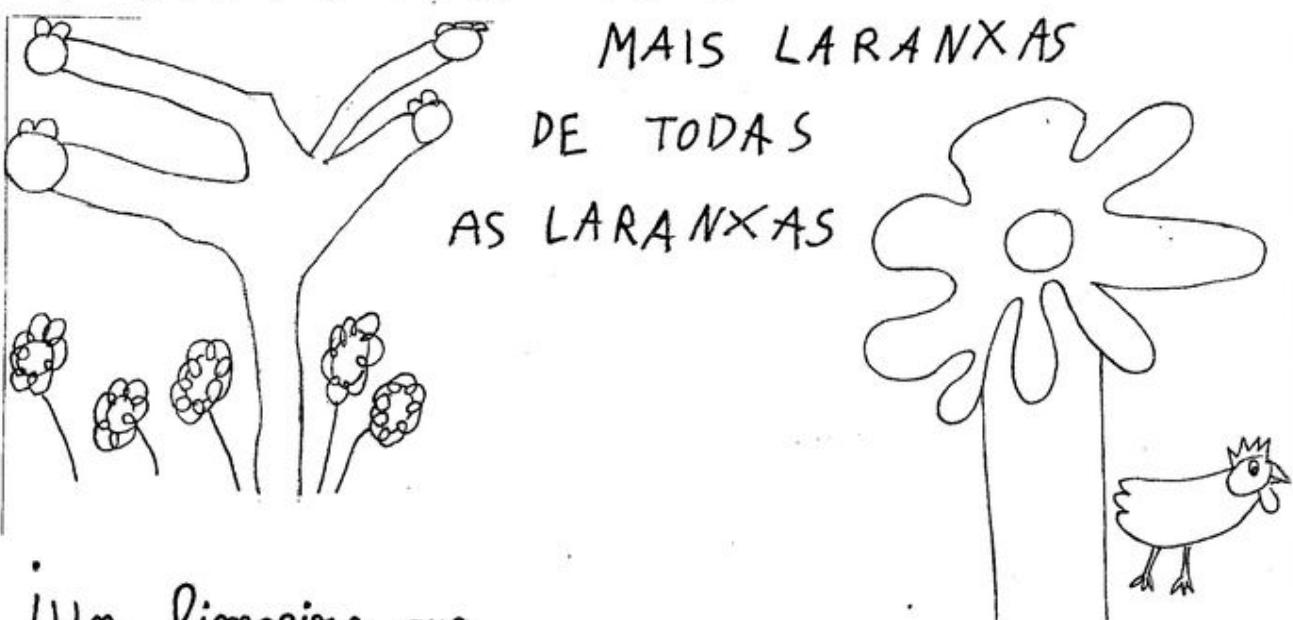
A galinha
X oselina
pon dous ovos
na cocina

ADRIAN 1º

Aquelar

TEATRO: AS LARANXAS
MAIS LARANXAS
DE TODAS
AS LARANXAS

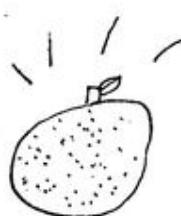
Un limoeiro que
da laranxas!

A galina Petra ri cando
pon un ovo.

O Toneladitas quere
comer tortilla.

Anxa cóntalle un
conto ó ovo.

IA laranxa estourou!

Aquelar

A BRUXA COPIÑEIRA

Esta era unha bruxa de Cambados

que sabía facer ricos bocados de xelados.

E con ela vivía unha curuxa

que era boa amiga desta bruxa.

Cando ían de excursión polos tellados

os que os vián quedaban agravados.

¡ Nunca viran voar a unha señora

en vasoira e a máis de 90 por hora!

Autor: Laura 2º. Ilustracións: Laura 2º.

Aquelar

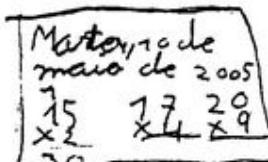
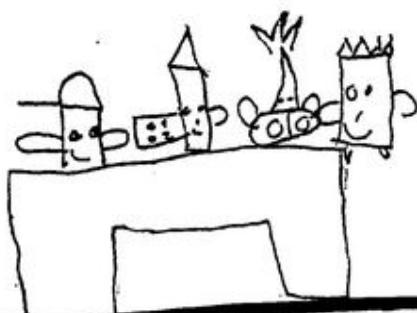
A goma de Segundo

Había unha vez unha goma que vivía na mesa da clase de 2º.

Tamén vivía ali un lapis.

Cada día saía a pasear coñeciendo un papel e cando cansaba paraba cerca dun estuche, e poníase a merendar plastilina

Clase de 2º

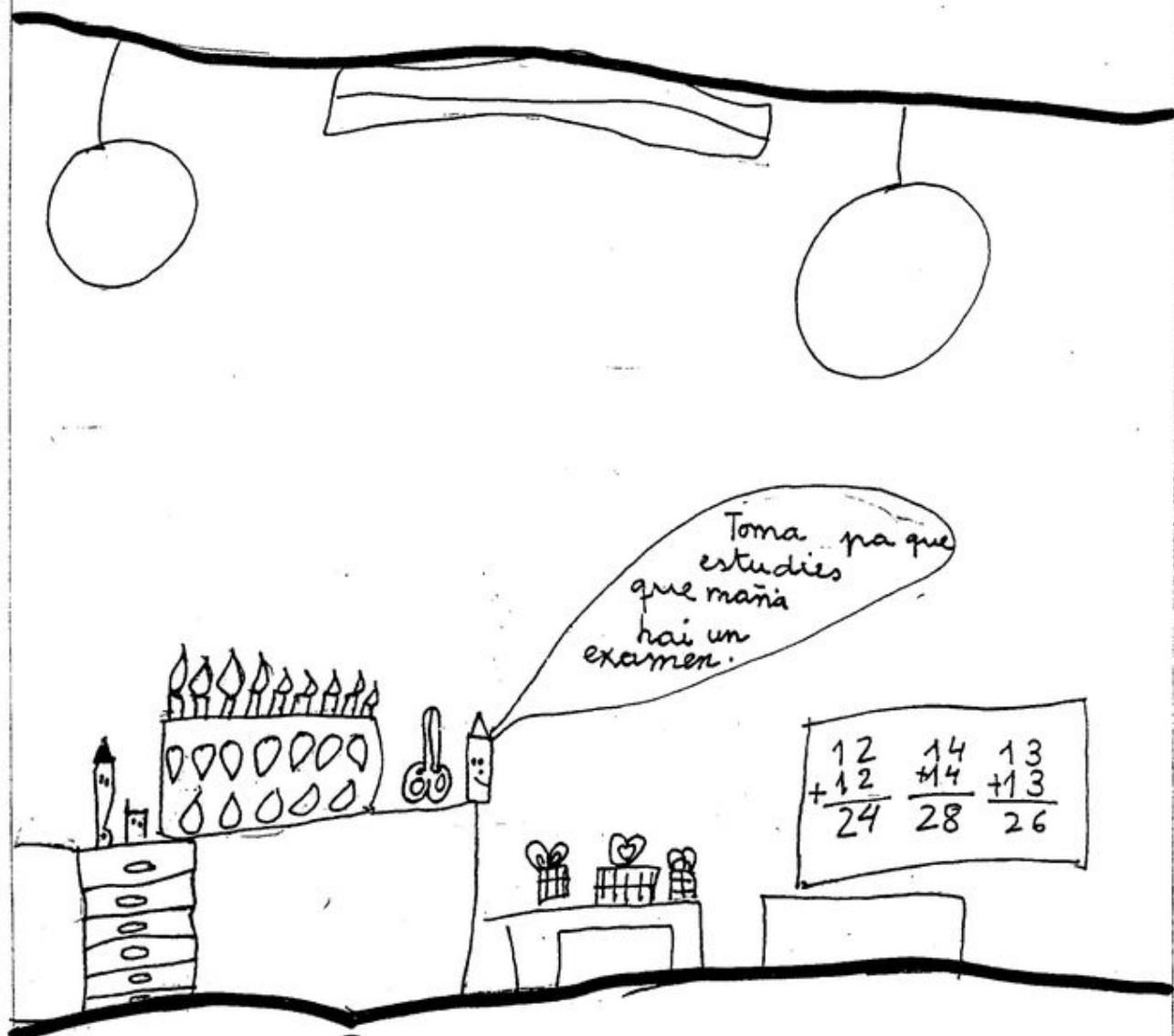

Tinña moita amistade cos seus amigos de 2º e por o seu cumpleaños regalarónlle un filo. Aquel dia houbo unha gran festa e para celebralo comeron

Aquelar

tarta de cores.

E colorin colorado este
conto xa vai mancado.

Autora: Brenda Sampedro García

Ilustrador: Adrián Casais Gil

Editorial: C.E.I.P. Frións

Colección: Contos da clase de 2º

Aquelar

À MODA CON... IDON QUIXOTEGI

Na época medieval, na que as guerras se facían luitando coas armas e os cabalos, os cabaleiros tamén tiñan as súas propias vestimentas... Fixádevos na que hoxe vos presenta don Quixote:

① Helmo ou casco.
Protexialle a cabeza.

A viseira tiña buratos
para que o cabaleiro
puidese respirar.

② Gola.
Protexialle o pescozo.
Estaba feita con cota
de malla.

③ Peto.
O principio, os cabaleiros
protexián o peito con cotas
de malla. Mais tarde, engadiron
láminas de aceiro.

Aquelar

- ④ Manoplas.
Protecciónille os mans. Eran flexibles para poder manexar a espada ou a lanza.
- ⑤ Guanteletes.
Protecía os berazos. Podían ter máis de vinte láminas de aceiro.
- ⑥ Escarcela.
Caíalle desde a cintura. Servía para protexer o muslo.
- ⑦ Perna ou coxote.
Cada perna protecía o frente das mullas ata os xeonllas.
- ⑧ Greba.
Protecciónille a parte inferior das pernas.
- ⑨ Esporas.
Servían para picar o cabalo.
- ⑩ Escarpins.
Cubríanlle os pés e estaban feitos con láminas de aceiro sobre tecido de cotas de malla.

Nenos e nenas de 2º curso.
CEIP de Frións.

Alumn@s de 1º (Entroido 2005)

Alumn@s de 2º (Saída ó Vilar)

Aquelar

QUIXOTE

O T
Feliz aniversario
D on Quijote

Francisco B. (3ºP)

on este
da manha come un
ovo e noite se manha
come dous e
escarranca

Aquelar

POESÍA

Eu son un Rei eu son mago
que todos os nenos vanan de espantallas
E popular =

Javier

Poema noite outono.

O NA Escola corrixe no reino O
O Neno e nena xogam O
O Pasádeo ben OUVI de
felicies ca Vosa
familia. nas
vacacionis O

Sara P.

- ¿ Que é unha poesía ?

- O sol dorme de noite,

A lúa dorme de dia,
a lúa acúmame,

O sol dorme alegrely

exo é unha poesía.

Víctor

Pregunteille

El que

- Eu para
xugarei a

a querer

ben ser
saltar

obella

xogar?

Sara G.

Aquelar

CFiego a casa as dúas e media.

A ver se esta lista a palla
séniorme na tele ~~vello~~ o telescornal.
e, sempre ai un político que me pon fatal
e di tantas cosas
sen dicir ni si que
parece idiota.

Pelayo

A deus rd, xa aparece o corral.
Xa me van levar e logo cea.

Diego

Dona Lúa non saí
Está xogando á roda
e ela mesma faise burla.

Lúa, Luneira.

Santiago

Pola mañá lavar e peitear
Vai o colexio estudiar e xagar
chego a casa merendar
dormir e levántarme pola maná.

Vicente

Aquelar

Resolve esta adiviná.

tocan e tocan
no las mañas
e no las tardes
tocan tanén.

Carina

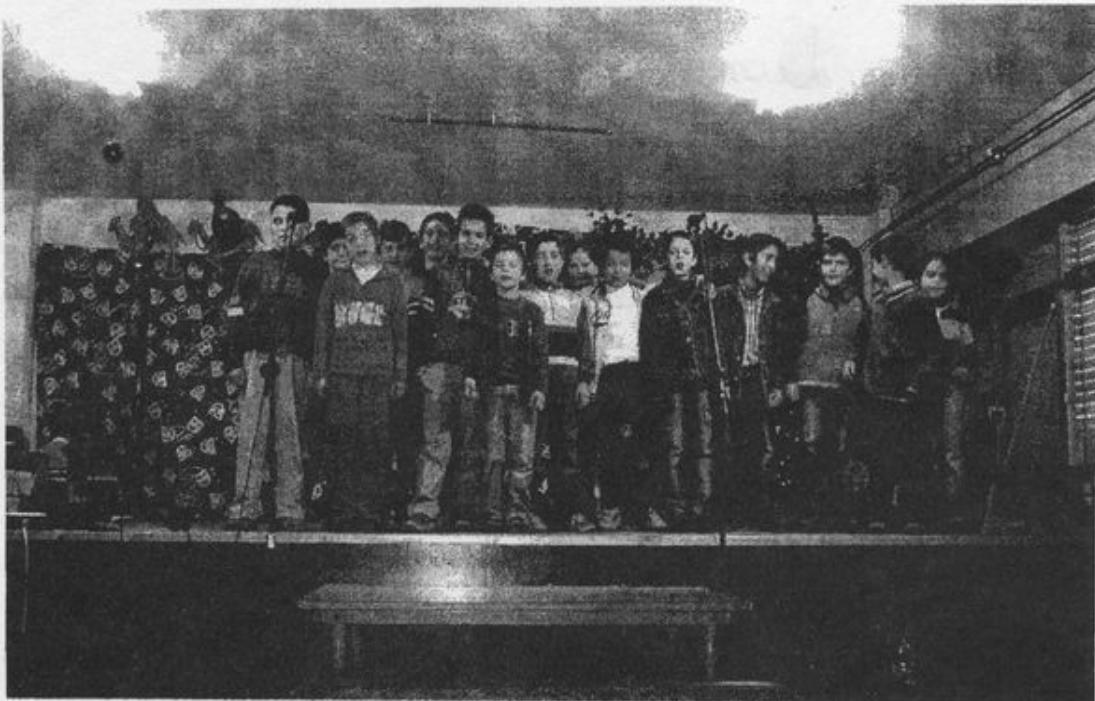
Anuncian nadas,
mires, escuchios
con soteras voces
que bien se oen.

Mónica

Adiñá adiñadorz cal das aves
por mellor...

Roque

Alumn@s 3º (Nadal 2004)

Aquelar

Poema

① As árbores da cidade
cos seus ledos coloridos,
axudan a que os nenos
pasen o tempo entretidos.

⑥ As árbores da cidade
dan sombra no meu lar,
por un lado están elas
e polo outro teño omar.

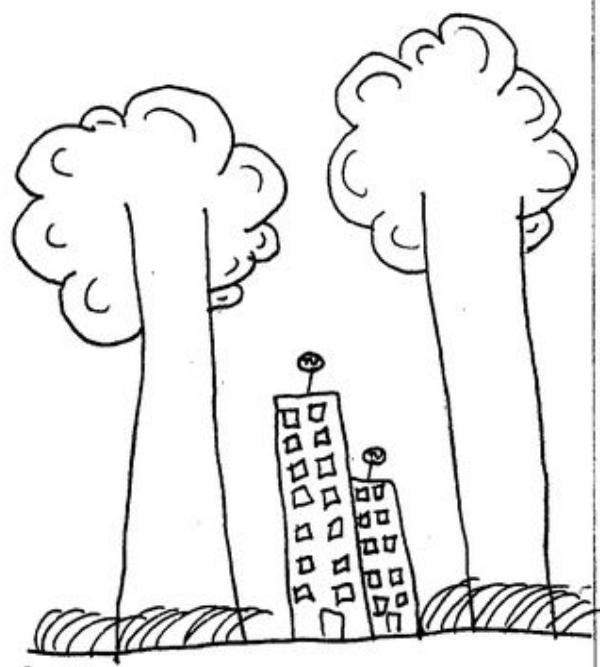
② As árbores da cidade
teñen ramas co rachóns,
e os nenos vande xogan
dandiles co seu balén.

③ As árbores da cidade
teñen enxeixa de miñ,
elas que non se moveñ
exclaman, que sorte tes galopín!

④ As árbores da cidade
están cheas de paxaros,
cantan alto, cantan baixo
cantan moi acompañades.

⑤ As árbores da cidade
son marróns e amarelos.
e cando chega o outono
despidense todas elas.

Maria
fit

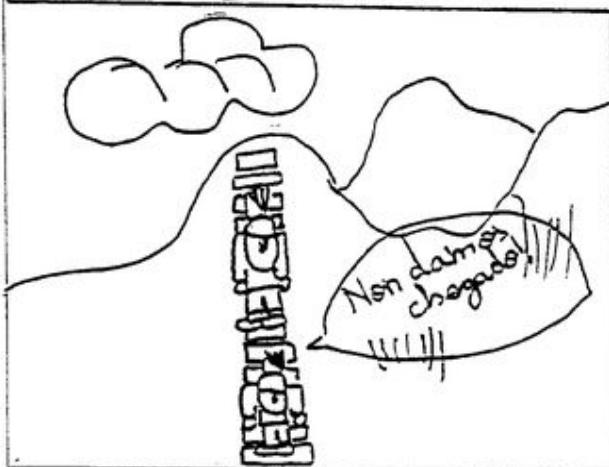
4º B

ATQUEIR

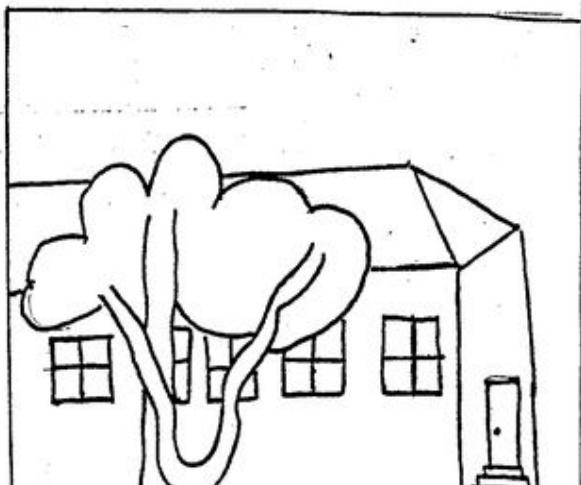
EXCURSION ó Parque Dunar

Saímos do colégio ás 10 en punto todos os nenos e nenas de 3º e 4º curso

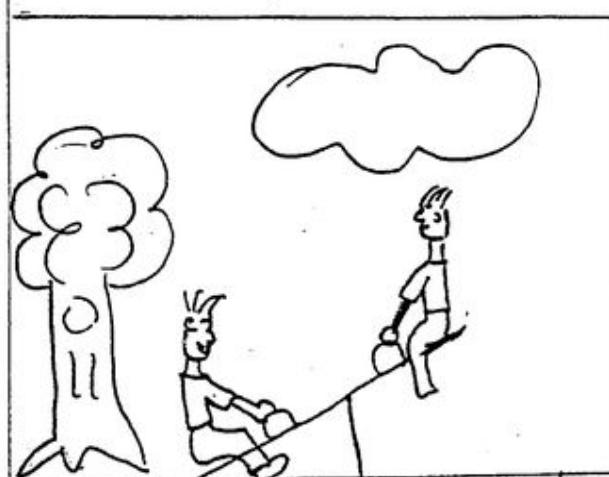
Visitamos as dunas

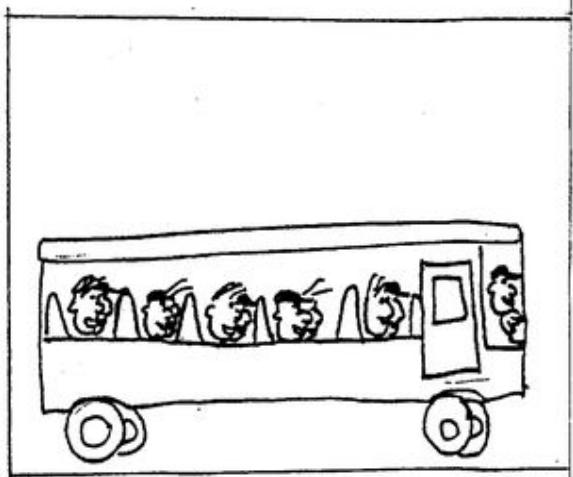
Chegamos ó centro de interpretación

Comemos no merendeiro

Xogamos e comemos xeados

Chegamos ás 16:50 ó colégio
Parámos estupendamente

Fernando Regueira (4ºB)

Aquelar

O MAGOSTO

La castaña que ilusión
que comerte es gozo y emoción.
asada, cocida y en pastel
es una delicia para el corazón.

A castaña no ouvízo

quixó tir e rabcou

Pobre castaña

mira que tipo levan.

Foeran

Acabaronse as vendimias

e venén as estollas

para comer coas mozas

catra castañas asadas.

Naruq

Namocime da castaña
namocime do ourizo
namocime de ti nena
porque te lo pelo rizo.

Castaña, castaninha
eres ben bonitinha
vestida de outono
estás ben bonitinha.

AN

Si ven o magosto

cargado do custoñ

ide mozos e mozas

¡corred e jasadea!

Tegoroxo

As castañas ben se comen

e o niño vaise batendo

e cariño vai entrando

e a honra vaise perdoando

Antónia

E redonchínha
e ten protección
se non a agarras con cuidado
pincharáte un montón.

Castaña, castaninha
asada ou cocidinha
vai te comer
a misia irmaninha

Mariña

Alumn@s de 4ºB

Aquelar

O HOME DE SAGRES

Ante a ameaza dos invasores Saepes na Illa Sagrada, o xefe dos Oestrymnios previualles de que o que quixera invadir esta illa ou maltratar a un dos seus habitantes, transformariase xunto coa súa familia en rocha.

O xefe SAEpe (Sagres), desexando moi impaciente por apoderarse do lugar e dominalo, pensou que mellor era casándose coa filla: Forcadiña, pensando facerse dono dela e poderse librar da maldición.

Sagres viu realizado o seu soño namorándose da Forcadiña e tomándoa como esposa. Pero non conseguiu que o xefe dos Oestrymnios lle dera o dominio do lugar.

Tiveron un fillo chamado Noro. Entón Sagres, o non poder realiza-lo seu soño e dominado pola Súa ira, decide ataca-la zona pola forza.

Forcadiña, angustiada polo que Sagres lle puidera facer os da súa tribu, decide separarse del, o que produce unha ira brutal e que o leva a maltrata-la ata tal punto que lle fai saltar a lingua en sete anacos, a unha parte as meixelas e as moas a outra. Así cumprirase o que di a terrible maldición: Sagres converteuse en pedra.

E de aí veñen os nomes das rochas hoxe coñecidas coma home de Sagres; A Forcadiña; o Noro; As sete linguas e as moas, que están entre Punta Folcoiro e o Carreiro en Aguiño.

Ninguén sabe o que é certo desta lenda, pero a súa existencia e moi significativa, e áinda máis se temos a afirmación sobre os Oestrymnios nas costas galegas

Aquelar

A LENDA DOS MARIÑOS

Había un conde chamado Froilán que vivía nun fermoso castelo. Estaba solteiro e gustáballe moito a caza.

Unha mañá, Don Froilán, xunto cos seus escudeiros ían por un monte preto da praia, e descubriron entre os penedos o corpo espido dunha muller durmida coas pernas ocultas polas rochas. Cando se achegaron a modiño, o cabalo de Don Froilán espertouna e decatáronse de que era unha fermosa serea. Ela quixo escapar pero non a deixaron e levárona ó castelo.

Don Froilán, prendido da súa fermosura, namorouse dela e casaron.

Cando a serea foi bautizada puxéronlle o nome de Mariña. Mais Dona Mariña era muda, non sabía falar a pesar dos intentos de Don Froilán por ensinarlle.

Cando naceu o seu fillo, el vía como a nai o acariñaba con amor, pero non lle podía dicir unha das palabras fermosas que as nais lle din ós seus fillos.

Chegou a festa de San Xoán e á noite como era costume nesta data, prenderon a fogueira no patio do castelo. Dona Mariña nunca presenciara un acto como este e acudiu co seu fillo nos brazos. Nun rápido movemento, Don Froilán arrebatoulle o neno e fixo un xesto como querendo bota-lo neno á fogueira. Entón Dona Mariña púxose en pé e botou un berro de espanto clamando: ¡FILLO! E dende aquela puido falar.

En recordo desta data ó neno chamáronlle Xoán.

Alumn@s de 4º (Día da árbore)

Alumn@s de 4º (Entroido 2005)

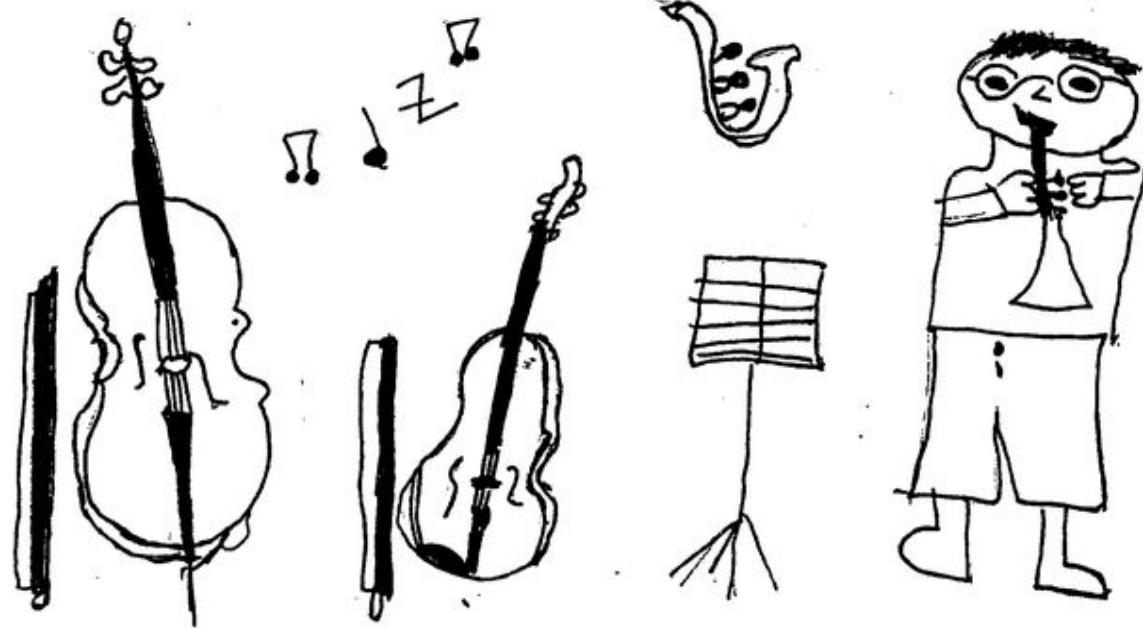
Aquelar

Concerto Didáctico

O martes 24 de maio os alumnos e alumnas de 3º, 4º e 5º fomos ver o concerto didáctico que deron algúns profesores do conservatorio.

Os instrumentos de corde Pretada tocaron unha melodia de amor e máis melodías diferentes. Un Violín facía a melodia e o outro violin, viola e violonchelo acompañamento.

Despois ensinaron as lengüetas do Saxofón e dixeron que a trompeta non tiña lengüeta. A trompeta ten boquilla e hai que move-las baixas para que soe. A palabra saxofón ven da música co inventou chamado Adolfo Sax. E para rematar tocaron xuntos os de corde Pretada e os de vento metal e madeira unha pequena melodia de jazz.

Aquelar

O Espantalio Tallo

Había unha granxa, sí, esa granxa que se ve dende o autobús, esa é a granxa de Nel.

Ali vivían Nel, Nela e os seus fillos Lelo e Lelc. Tamén vivía Tallo que estabía chontado no medio do campo donde Nel sementaba o millo e o centeo. De cuando en vez Tallo deixaballe coller algúin que outro graxo os pexeríños, esquías e outras animais. Andas Lelc e Lelo remataban as tarefas de colección ían xogar con Tallo. Xogaban a pelota, e encostadas arcos...

Pero un día cuando todos estaban a dormir, escorriaron uns ruidos espontáneos que vinan do campo de millo. Nel, Nela, Lelo e Lelc foron corriendo para ver lo que sucedía ali, que era todo aquel bestiolar. E atopáronse co un grupo de cervos que estaban a coller todo millo, mentres Tallo intentaba espantelos sen ter ningún éxito.

Nel decidiu regalar a Tallo os nenos e nenas de Frións para que o quemaren como a Felipe. Lelo e Lelc dixerónlle o seu pai que eles se farión cargo del. Logo colleron a Tallo e levárono a canteiro un lugar que se quemara o verán pasado nun incendio. E ali chontaron a Tallo mirando a praia do Vilcr e as Dunas de Corrubedo. Lelo e Lelc prometerónlle a Tallo que o irían visitar.

Aquelar

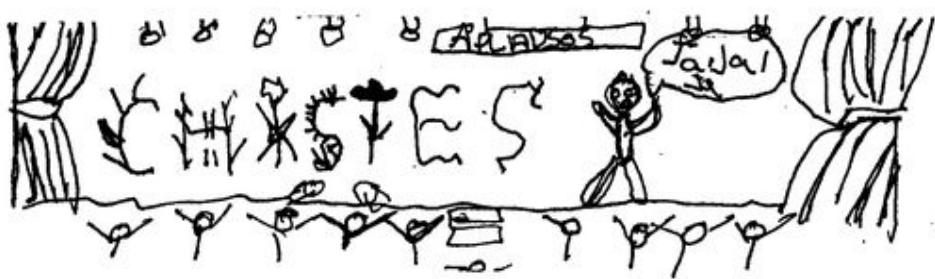
Pero o facer tan mal tempo non podían. Un día Tallo púxose a recoller todo o lixo que algunha xente tiraba. Logo sacou do seu peto terras e esparexéunhas polo chan. Despois sacou dende o peto sementes de flores e plantounas; de ali a uns días chegaron Lelo e Lelc e despois de quedar abraiados por todo o que estaban vendo, puxéronse a xogar no seu espontello. Aquel lugar era tan fermoso que inspiraba ata os poetas de nasa terra. E este día se lle dedicó o día das Letras Galegas, a Lorenzo Varela.

E así pesan os días no xardín

Alumn@s 5º A

Aquelar

Era unha vez un español que lle dixo o chino, o italiano, o portugués, émos decir o mellor do noso país. O español dí: o meu é o can! O chino dixo: io meu e a muralla! e o italiano dexo: io meu son os xardíns! e dio portugués: io meu e a bandeira! E dí o español: poiso o meu, e o mellor de todos, porque o meu can volta a muralla, caga nos xardíns e limpa o cí coa bandeira.

¿Cómo morreu o can de Scottex?

Dun mal rido.

Era unha vez o chino que foi a un hotel e dixo:
¡hai unha habitación para mí! Si, primeiro puso a esquerda e escotou:
¡Somos os perros do curro!
O dia seguinte outra vez. E o outro día outra vez, o chino chamou á policía e dixo: "policía os pelos do cí me están molestando" e o policía dixo: e a mí que me dís,
¡Afeteos!

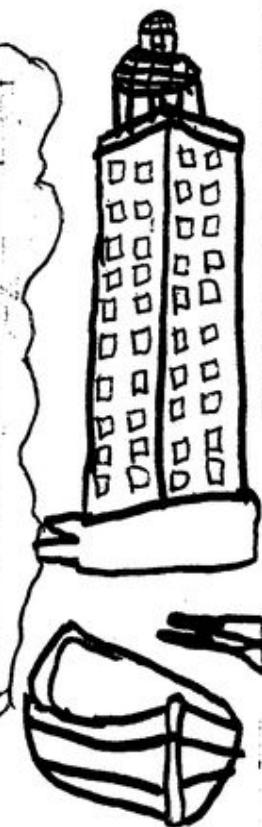

Aquelar

Cidades de Galicia

R	I	V	E	I	R	A	I	S	M	S	X
S	U	A	R	E	Z	A	B	U	A	A	W
A	F	J	B	A	N	S	R	O	M	N	Q
G	E	O	O	B	P	O	B	R	A	T	O
U	R	D	I	U	S	X	Z	O	G	I	V
I	R	E	R	I	S	A	M	P	E	A	D
N	O	R	O	N	S	T	U	D	V	G	I
O	L	U	G	O	M	N	O	I	A	O	O

Soluciones: Riveira, Santiago, Aguiño, Ferrol, Pobra, Noia, Lugo, Vigo, Boiro, Muros.

Oscar

Maria

ADIVIÑAS

¿Como se lles chamaza os madileños de hoxe dentro de douscentos anos?

¿ Que cosa consña e que empregase para facer o te? e tanto en galego como en castelán as mismas levarán.

¿ Que pasou en saragosa ante de seis a sete?

Bruno

Abraham

1) Hóspedes 2) Augas Agua 3) Alumna Hoy

Aquelar

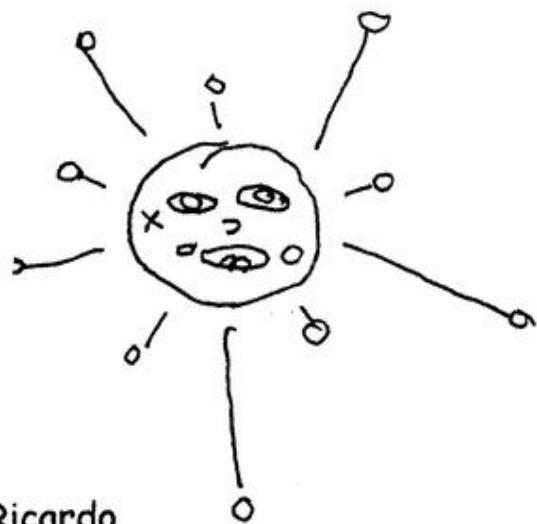
ERROS

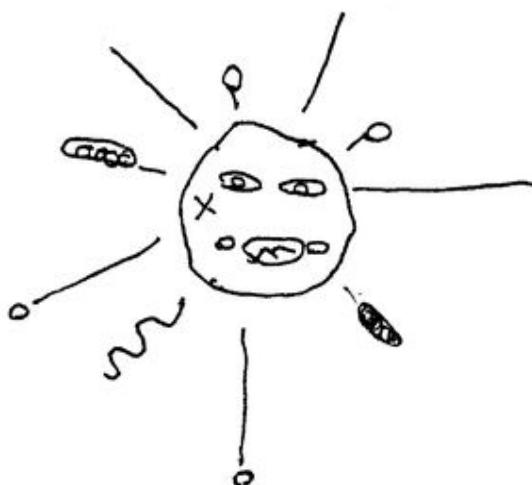
Andrea S.

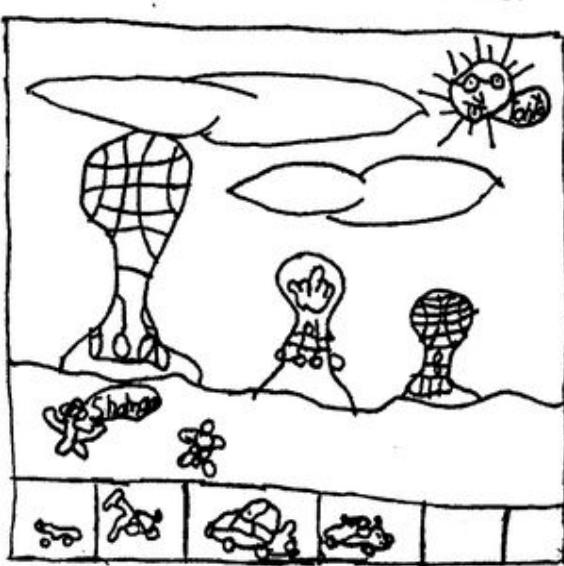
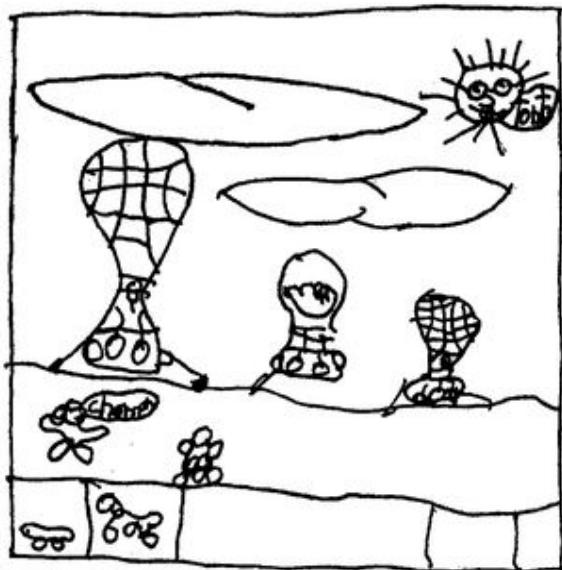
Andrea Q.

Ricardo

Ismael

Aquelar

¿? PREGUNTAS DE LOXICA ??

¿Qué é o mais molesto dun viaxe?

Pagar o billete

¿Qué é o que nunca se gasta?

O nome

¿Qué cosa morre de pe?

Avela

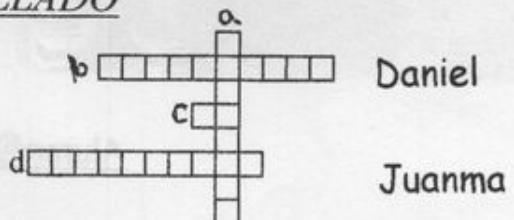
¿Quen pode falar toda-as linguas?

O eco

ENCRUCILLADO

- a) Profesor que mando no colexio.
- b) Colexio no que se caían as tellas.
- c) Única clase que tivo mascota.
- d) Agora comedor e antes....

Alumn@s de 5º (Entroido 2005)

Alumn@s de 5º A

Alumn@s de 5º B

Aquelar

OS DEREITOS DO NENO

ATENCIÓN A DISCAPACIDADE: Todolos nenos e nenas que sufren algun tipo de discapacidade física, mental ou social deben receber tratamento educación e coñecemento especial, co fin que poidan integrarse plenamente na sociedade.

IDENTIDADE: Todolos nenos e nenos tienen dereito, a un nome, unha nacionalidade e a gozar plenamente dos dereitos de cidadanía da súa pais.

EDUCACIÓN E XOGO: Todolos nenos e nenas tienen dereito a educación gratuita obligatoria nas etapas elementais, tamén deberán dispor de tempo libre para xogar.

PREFERENCIA: Todolos nenos e nenas deben figurar entre os primeiros que reciben socorro en situacións de perigo.

BENESTAR: Todolos nenos e nenas tienen dereito a medrar nun ambiente san e gozar de alimentación, vivenda e atención médica adecuados.

Aquelar

OS DEREITOS DO NENO

IGUALDADE: Todos os nenos e nenas tienen dereito a ser considerados iguais, sen diferencias de sexo, raza, nacionalidade, idioma, relixión, costumes ou situación económica.

AMOR E COMPRENSIÓN: Todos os nenos e nenas tienen dereito a recibir amor e poidan crecer coa súa familia.

FRATERNIDADE: Todos os nenos e nenas tienen que ser protexidos contra as prácticas que favorecen a discriminación. Deben ser educados na comprensión, a tolerancia, a amizade, a paz e a fraternidade universal.

PROTECCIÓN: Todos os nenos e nenas deben ser protexidos de maneira especial. Coedarse de por si seu alcance todos os medios necesarios para que se poidan desenvolver física, mental, moral, espiritual e socialmente en condicións de liberdade e dignidade.

5º B

RICARDO

MARÍA

ANDREA SAMPEDRO

JUANMA

ANDREA QUIÑONES

BRUNO

ISMAEL

DANIEL

OSCAR

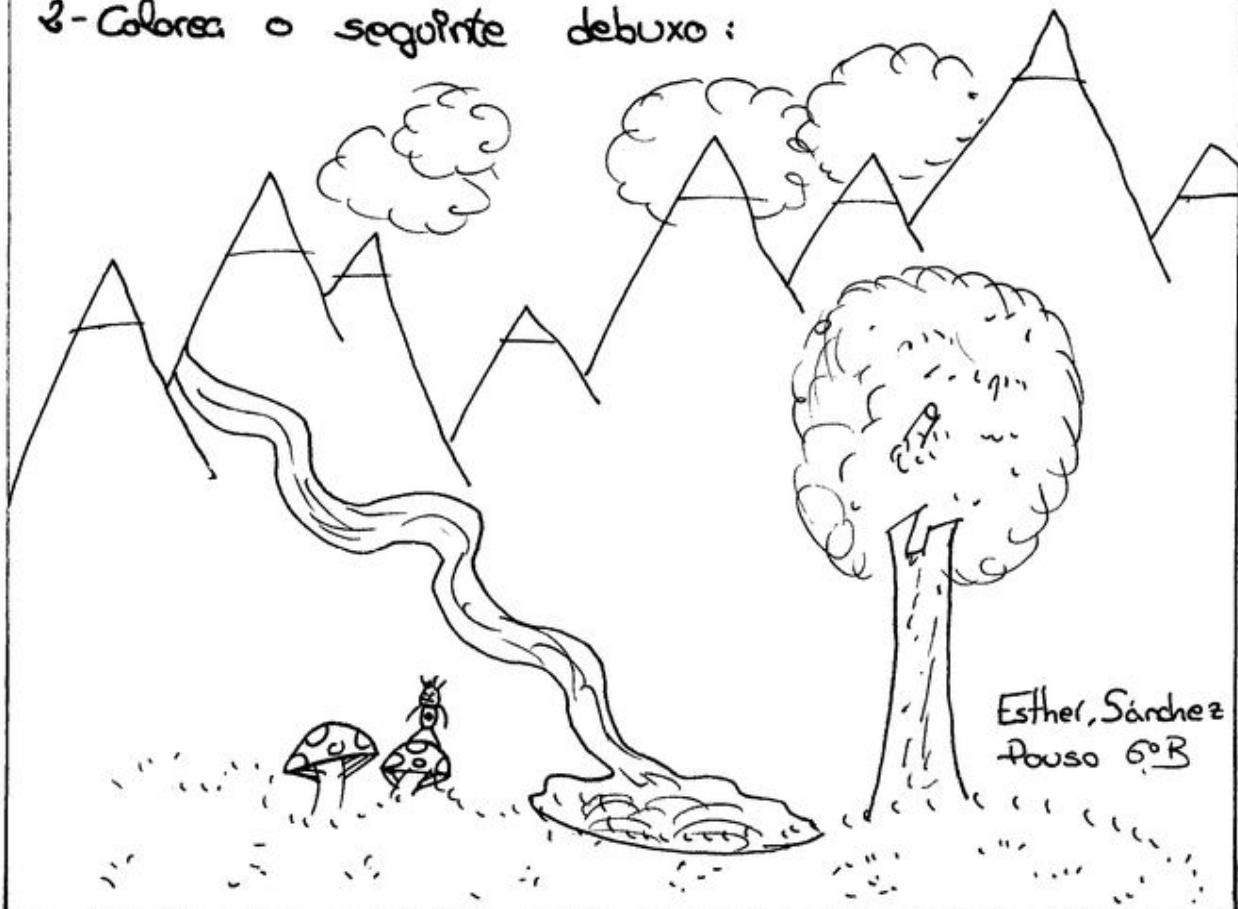
Aqueitar

1. Atopa 12 nomes de mestres do teu colexio:

C	L	A	R	A	I	S	Ma
K	e	H	J	I	U	C	
U	Y	S	O	L	A	A	
B	E	L	A	C	N	R	
O	I	C	O	R	A	M	
O	L	A	Y	A	L	E	
W	S	X	O	A	N	N	
C	O	N	C	H	A	L	
J	U	A	N	C	H	O	
A	X	J	O	S	E	C	
S	T	L	V	F	A	Y	

- 1 - César
- 2 - Clara
- 3 - Juancho
- 4 - Xoan
- 5 - Olaya
- 6 - Ma Carmen
- 7 - Silvia
- 8 - Bela
- 9 - José
- 10 - Concha
- 11 - Juana
- 12 - Rocío

2- Colora o seguinte debuxo:

Aqueclar

Poesías

((~~~~~))
} Adeus meu colexio
que nunca olvidarei
toda a miña infancia
nel ~~oñ~~^{oñ} pasei .
)) ~~~~~))

7 ceeeeee 5
} Todo os mestres deste centro
| muita paciencia deveron ter
| por estes oito anos
| que a min me axudaron a aprender
5 ceeeeee 7

Esther Sanchez Pouso

6º B

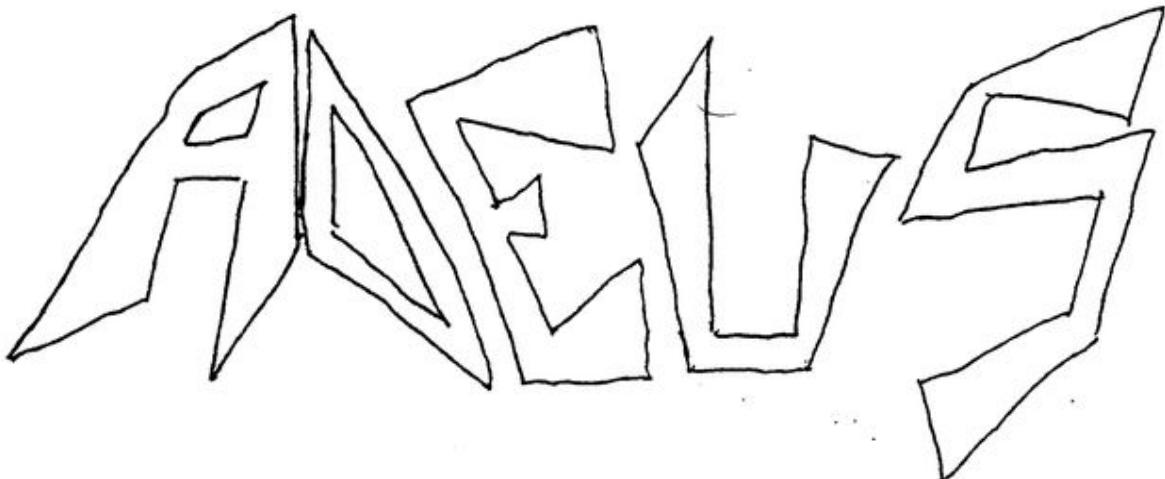
Aquelar

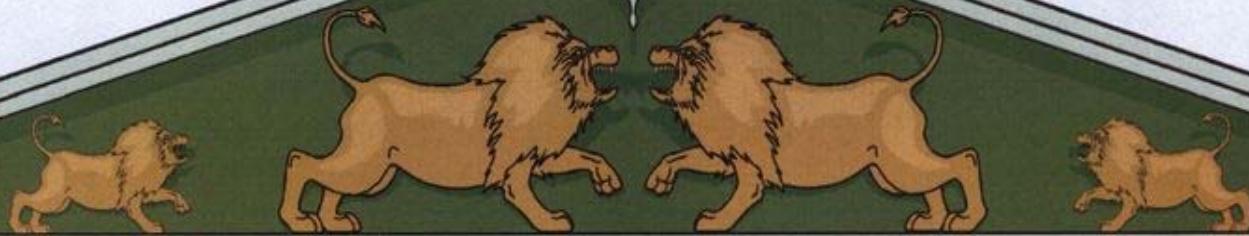
Unha dura despedida...

Cando cheguei a este colexio nunca quisei ir a clase, sempre me ponía a chorar. Pero agora é distinto, tanto máis nese máis quero ir. Porque o paso ben no recreo, en clase porque teno un profesor encantador. Bueno ó que iria; o que quero decir é que devo fai un díu duro e costoso despedirmos dos meus amigos e amigas. E tamén profesores, que non eles quen nos entenda case todo o que sabemos.

O de iste do colexio é moi duro porque os amigos que ti conoceis separante todos, e case que che dan ganas de chorar. Eu o que quero decir é que nunca desaproveitaremos a oportunidade que tenemos de estar con amigos e profesores. E tamén de darmos un adeus o maior grande posible, e que Frións, é, o mellor colexio de toda Galicia. E ben xa me temo que ir, bueno axelé mos veraneos no instituto.

Daniel Lijó (6ºB)

C.E.I.P. FRIONS

Irene

Ismael

Iván

David

Maria

Mohamed

Patricia

Verónica

Sandra

Aixa

Sandra

Patricia

Daniel

Beatriz

Iago

Daniel

Sara

Tamara

Tamara

Raquel

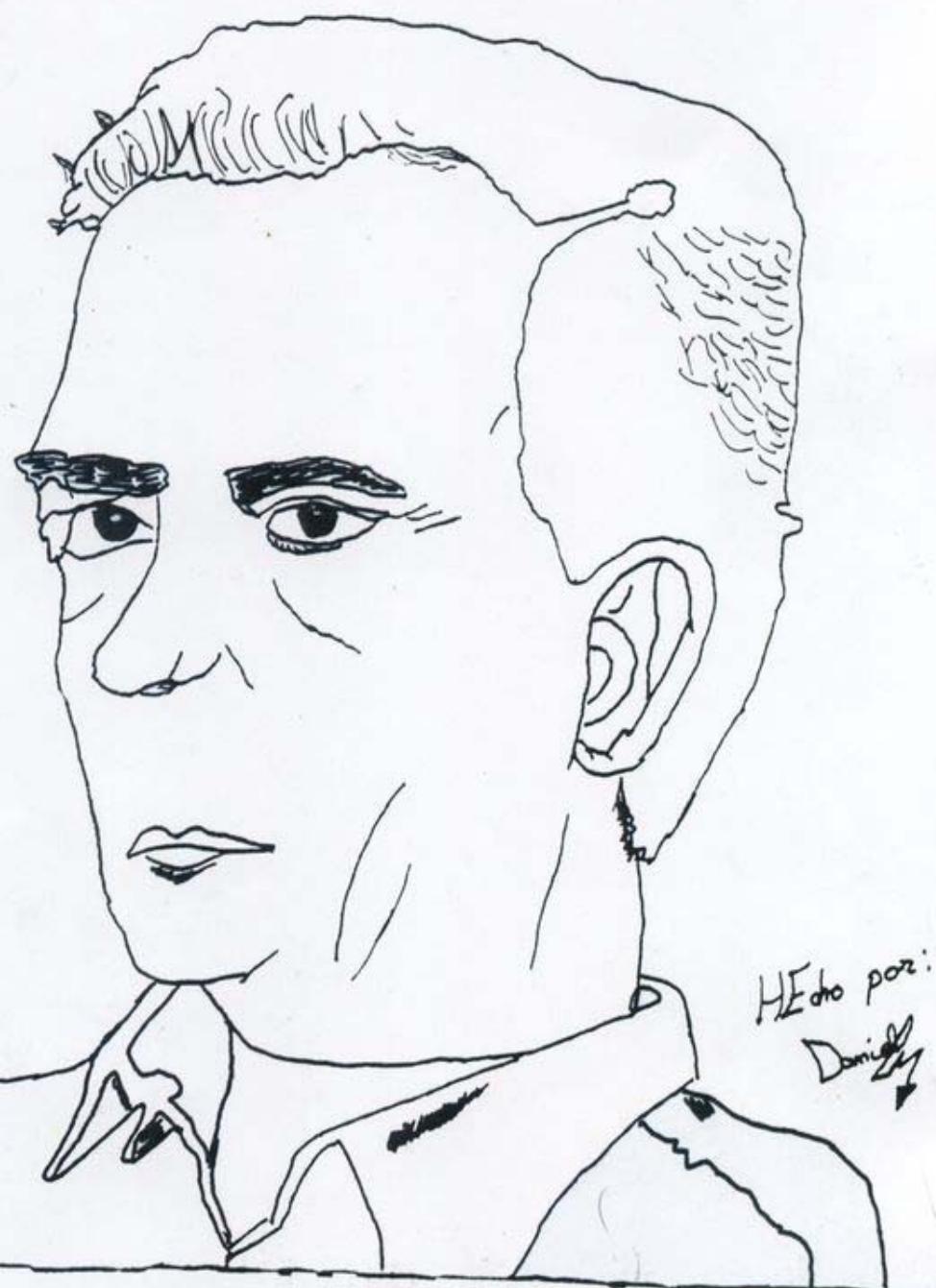
Carlos

Esther

Promoción 1999-2005

AQueLaR JE Filv OS

COURENZO, U.